

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 6. december 2018
Kontor: Insolvensretskontoret
Sagsbeh: Stephan Andreas Damgaard
Sagsnr.: 2018-0030-1691
Dok.: 907958

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 77 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 19. oktober 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Henrik Hjort Elmquist

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 77 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvordan ministeren vil sikre, at der snarest muligt bliver fulgt op på lovgivningen om tildækningsforbuddet hos de relevante myndigheder i form af udstedelse af bekendtgørelser, cirkulærer og retningslinjer, så der ikke hos offentlige institutioner m.v. skal herske usikkerhed om, hvordan maskeringsforbuddet skal håndhæves, jf. artiklen i Altinget den 15. oktober 2018 ”Vild forvirring om burkaforbuddets konsekvenser”?”

Svar:

1. Tildækningsforbuddet, jf. lovforslag nr. L 219 af 11. april 2018, blev vedtaget i maj og trådte i kraft den 1. august 2018.

Med tildækningsforbuddet ønsker regeringen at slå fast, at det efter regeringens opfattelse ikke er foreneligt med værdierne og sammenhængskraften i det danske samfund eller respekten for vores fællesskab at holde ansigtet skjult i det offentlige rum.

Det er selvsagt afgørende, at tildækningsforbuddet – der blev vedtaget af et bredt flertal i Folketinget – efterleves og håndhæves i praksis.

Samtidig er det klart, at tildækningsforbuddet kan give anledning til forskellige overvejelser om forholdet til andre sagsområder mv. Det er så vidt ses hovedsigtet for den artikel, der henvises til i spørgsmålet. I artiklen peges der bl.a. på, at det er usikkert, om man i kontanthjælpssystemet kan anses for at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, hvis man bærer burka eller niqab. Det anføres også, at der mangler retningslinjer for, om man f.eks. må bære burka på uddannelsesinstitutioner o.l.

2. Med det vedtagne lovforslag om et tildækningsforbud er der nærmere bestemt indført en ny bestemmelse i straffelovens § 134 c, som forbyder på offentligt sted at bære beklædningsgenstande, der skjuler ansigtet.

Som eksempler på beklædningsgenstande, der skjuler ansigtet, nævnes i lovforslaget burka og niqab samt elefanthuer o.l., hvor alene øjne og mund er synlige.

Undtaget fra forbuddet er tildækning af ansigtet, der efter en konkret vurdering tjener et anerkendelsesværdigt formål. Det kan f.eks. omfatte hal-

størklæder, huer o.l. til beskyttelse mod kulde eller tildækning af ansigtet i en konkret arbejdsmæssig sammenhæng (f.eks. beskyttelseshjelme).

Tildækningsforbuddet finder som nævnt anvendelse på ”offentligt sted”, der ifølge lovforslaget skal forstås som svarende til det område, der er omfattet af ordensbekendtgørelsens § 2 (jf. bekendtgørelse nr. 511 af 20. juni 2005 med senere ændringer). Det indebærer, at forbuddet gælder på veje eller på andre steder, hvortil der er almindelig adgang. Det omfatter f.eks. fortove og stier, som benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter, samt offentligt tilgængelige parker, offentlige befordringsmidler mv.

3. Med tildækningsforbuddet ønsker regeringen – som nævnt ovenfor – at slå fast, at det efter regeringens opfattelse ikke er foreneligt med bl.a. sammenhængskraften i det danske samfund at holde ansigtet skjult i det offentlige rum.

Tildækningsforbuddet har dog ikke haft til formål at forbyde i alle tilfælde at bære beklædningsgenstande, der skjuler ansigtet (f.eks. burka, niqab, elefanthue, beskyttelseshjelm e.l.). Som nævnt ovenfor, er forbuddet således afgrænset til at gælde på offentlige steder, ligesom det også på offentlige steder konkret kan være tilladt at tildække ansigtet, hvis det tjener et anerkendelsesværdigt formål.

Det nu indførte forbud imod at bære beklædningsgenstande, der skjuler ansigtet, er med andre ord ikke absolut eller undtagelsesfrit. Det indebærer på den ene side, at der ikke er nogen direkte juridisk sammenhæng imellem tildækningsforbuddet og vurderingen af, om man i kontanthjælpssystemet – efter regler på Beskæftigelsesministeriets område – kan anses for at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, hvis man tildækker ansigtet. På den anden side kan tildækningsforbuddet – som nævnt ovenfor – have praktiske konsekvenser for andre sagsområder, f.eks. beskæftigelsesindsatsen under Beskæftigelsesministeriet.

Om de gældende regler på beskæftigelsesområdet i forhold til personer, der f.eks. bærer burka eller niqab, kan i øvrigt tilføjes, at Beskæftigelsesministeriet har oplyst, at der gælder et krav om, at man skal identificere sig, hvis man søger om hjælp i kontanthjælpssystemet. Beskæftigelsesministeriet har også oplyst, at kommunerne skal sanktionere en ydelsesmodtager, hvis modtageren f.eks. siger nej til et job, som vedkommende godt kan klare, alene fordi vedkommende ikke kan bære f.eks. burka eller niqab.

I forhold til ikke-offentlige steder – det kan f.eks. efter omstændighederne være en uddannelsesinstitution – kan tilføjes, at eventuel regulering af påklædning mv. bl.a. må bero på lokalt fastsatte reglementer.

Tildækningsforbuddet skal – ligesom straffelovens øvrige bestemmelser – håndhæves af politiet. Det kan i den forbindelse tilføjes, at der i forlængelse af Folketingets vedtagelse af tildækningsforbuddet bl.a. er udarbejdet en orienteringsskrivelse til politikredsene om håndhævelsen af forbuddet.

Som det fremgår af lovforslaget om tildækningsforbuddet, var det – og er det fortsat – regeringens opfattelse og mål, at tildækningsforbuddet vil fremme og lette den sociale interaktion og sameksistens, der er afgørende i et samfund, ved at bidrage til, at man i Danmark møder hinanden på en ordentlig måde i det offentlige rum.